

BOHDALICE-PAVLOVICE ZPRAVODAJ

Č. 1/2026

Vážení spoluobčané!

V posledním, tedy předvánočním zpravodaji jsem uváděl, že nám končí další rok. A vidíte, jak to všechno rychle běží, protože dnes můžu napsat, že pomalu končí další volební období. Začátkem října se budou konat nové volby do obecních zastupitelstev, ze kterých vzejde složení zastupitelstva na další čtyři roky, které si zvolí i nového starostu. A že bude nový, je celkem jisté, protože po třech po sobě jdoucích volebních obdobích, tedy po dvanácti letech, jsem se rozhodl už ne kandidovat jak na funkci starosty, tak i do zastupitelstva jako takového. A proto mi dovolu, abych svůj dnešní příspěvek pojal tak trochu jako ohlédnutí se za uplynulými dvanácti lety.

Když jsem se poprvé rozhodl ucházet se prostřednictvím voleb o funkci starosty, nešel jsem do úplně neznámého prostředí. Nejsem sice místním rodákem, ale v Bohdalicích s rodinou žijeme už čtyřicet pět let. V novodobé historii, tedy po roce 1989, jsem byl s výjimkou jednoho zastupitelstva prakticky ve všech, včetně jednoho období ve funkci místostarosty. A tak jsem si neskromně myslel, že nějaké předpoklady a znalosti pro tuto funkci mám.

V mnoha případech jsem slyšel od kolegů starostů povzdechy nad tím, do jak složité situace přišli. V Bohdalicích to takto nebylo. Naše první zastupitelstvo nastupovalo do celkem stabilizovaného prostředí, pokud jde o vztahy v něm jako takové, i když zpočátku se z času na čas nějaké názorové rozdíly projeví. Obec sice nedisponovala nějakými zásadními finančními prostředky, ale minimálně na provoz to stačilo. Postupně se stav financí zlepšil, a tak jsme si mohli dovolit začít doplňovat technickou základnu pro lepší údržbu obecních prostranství a pořídit i stroje nové, jako například velký traktor.

Stála před námi ale i řada dalších důležitých úkolů. Stavby nových splaškových kanalizací, zásadní opravy či údržby obecních budov a dalších částí občanské vybavenosti, jako jsou chodníky, nové úspornější osvětlení a podobně. A jak víte, u nás je to všechno třikrát. Jednou v Bohdalicích, jednou v Manerově a jednou v Pavlovicích.

A na všechno jsou potřeba peníze. Ale jak je získat? Jednou cestou byla a doposud, i když v ne tak velké míře, možnost zkoušet podávat na příslušná ministerstva žádosti o dotace na tu kterou akci. A celkem se nám dařilo. Dalším zdrojem finančních prostředků pak byl prodej obecních bytů a stavebních pozemků v majetku obce. Oba tyto zdroje nám umožnily postupně realizovat řadu našich záměrů.

Nejvíce financí bylo potřeba na stavbu kanalizací. Takto vynaložené prostředky nejsou sice moc vidět, protože většina těchto peněz je ukryta pod zemí, ale byl to nezbytný náklad pro další rozvoj obce jako takové. Ze zkušenosti vím, že pokud se někdo zajímal o možnost v naší obci bydlet nebo stavět, byl jednou z otázek dotaz na existenci kanalizace, a hned za ní pak dotazy na další síť a infrastrukturu. Jen pro ilustraci, pokud spočítám náklady na stavbu kanalizací v jednotlivých částech včetně právě dokončované v Manerově, dělá to něco málo přes sto milionů, z čehož dotace činila přibližně 70 %. V návaznosti na dokončení staveb kanalizací bylo možné následně zásadně zlepšit stav místních komunikací položením nových asfaltových povrchů.

Takže tolik k tomu, co sice tak vidět není, ale je důležité. Co však hodně vidět je a podle čeho je obec hodnocena jak domácími, tak i návštěvníky, je stav obecních budov a nemovitostí. Zase se vracím k faktu, že naše obec je rozlehlá a v každé její části jsou

objekty v jejím vlastnictví. A tak se začalo s postupnými opravami a rekonstrukcemi. I v této oblasti jsme zkoušeli v maximální možné míře využít dotačních programů všude tam, kde to bylo možné. Například na opravu budovy základní školy kvůli jejímu historickému vzhledu a k faktu, že jde vlastně o zámek, jsme nemohli dosáhnout prakticky na žádnou vhodnou dotaci. A tak jsme museli postupně školu opravovat z vlastních prostředků. Všechny venkovní opravy včetně výměn oken a podobně spolky dohromady asi milionů. Školu bude do budoucna ale nutné opravovat i zevnitř, s čímž se už loni začalo, ale v budoucnosti bude nutné pokračovat.

Nebyla to ale jen škola, které bylo nutno věnovat pozornost. Postupně se dostalo i na budovu hasičky v Bohdalicích, kde mají hasiči opravené zázemí, a navíc zde je i prostor pro spolky a muzeum s velkou půdou. Novou podobu a využití má i budova bývalé pošty, kde místo původních dvou bytů jsou nyní byty čtyři a nově v ní sídlí i obecní úřad. Nové kabáty dostaly i hasičky v Manerově a Pavlovicích, když ta v Pavlovicích má nově vestavěny další tři obecní byty. Také budova bývalé školy v Pavlovicích prošla zásadní rekonstrukcí spolu s jejím okolím takovým způsobem, aby byla důstojným zázemím pro konání společenských akcí v této naší místní části.

Děly se i další věci, opravovaly se nebo stavěly nové chodníky, zvyšovala se kapacita školky přístavbou jednoho nového pavilonu, ale nechci zacházet do přílišných podrobností, protože si myslím, že ten, kdo dění v obci sleduje, ví, o čem tu píšu. Zkoušel jsem jen v hrubých obrysech vyčíslit hodnotu všeho, co se v uplynulých letech realizovalo, ať už stavebně nebo nákupy, a došel jsem k hodnotě téměř dvě stě padesáti milionů,

tedy čtvrt miliardy korun, což si myslím, není špatný výsledek práce minulých zastupitelstev.

I když se toho zatím stihlo udělat dost, tak samozřejmě je toho ještě hodně, co budou muset řešit další zastupitelstva. V minulosti jsem se zmiňoval o stavu, kdy v souvislosti s celkem intenzivní výstavbou roste i počet obyvatel, když už téměř atakujeme hranici tisíce obyvatel v obci jako takové. A demografická studie, kterou má obec zpracovánu, a která říká, co se dá do budoucna očekávat vzhledem k plánovanému rozvoji, předpokládá další zvýšení počtu obyvatel až někdy k dvanácti stům padesáti v horizontu dvaceti let. A tomu se musí přizpůsobit i chování a činnost obce. Co to znamená? Musíme mít před sebou vizi, která bude tento předpoklad respektovat. Podle mého soudu bude do budoucna nutné řešit kapacitu školy a věci s ní související. V čem si ale myslím, že zaostáváme, je oblast služeb. Ať už jde o drobné služby, jako je kadeřnictví, pedikúra a podobné služby, přes sociální, pohostinské nebo zdravotní služby, protože obec naší velikosti by si je už asi zasloužila. Pořád tu ale bude řada dalších drobnějších problémů, které budou muset být řešeny, a tak i další zastupitelstva budou mít, myslím, dost co dělat, a já přeji, ať se jim daří.

A co na závěr. Rád bych poděkoval všem, se kterými jsem měl možnost pracovat pro obec, ať už to byli zastupitelé nebo i aktivní lidé z řad občanské veřejnosti. Určitě byli i tací, kterým jsem jejich požadavky nesplnil nebo nemohl splnit, ale určité to nebylo úmyslně.

Všem přeji hodně zdraví a štěstí v osobním, rodinném i společenském životě a mějte se rádi, nejsme tu napořád.

*Váš odcházející starosta
Vlastimil Rožnovský*

Poděkování muži, který drží slovo

Vážení spoluobčané,
možná vás trochu překvapí, že čtete řádky podepsané mým jménem. Za celou dobu svého působení na radnici jsem do zpravodaje zpravidla nepsal, možná někdy v pravěku. Vždy jsem svou roli vnímal spíše v operativní práci v zázemí, v přímé komunikaci s Vámi a s jinými úřady, než ve veřejném vystupování a prezentaci navenek. Dnešní chvíle je však natolik významná, že jsem se rozhodl udělat výjimku.

Náš pan starosta se po dvanácti letech v čele obce rozhodl, že v nadcházejících volbách již nebude kandidovat a odejde do zaslouženého důchodu. Dovolte mi tedy několik vzpomínek či postřehů.

Nebojte, nebudu zde vypočítávat postavené budovy, opravené chodníky, nebo kilometry asfaltu či kanalizačního potrubí. To jsou věci hmatatelné, které můžete vidět sami. Rád bych ale zmínil něco, co na první pohled vidět není, ačkoliv to byl náš dlouhodobý společný cíl. Usilovali jsme o to, co staří Římané nazývali „Concordia“ – tedy svornost a vnitřní mír v obci. Naším plánem bylo obrousit hrany starých nevraživostí mezi různými skupinami, naučit se spolu mluvit věcně a nastavit na radnici takové postupy a zvyklosti, na které se dá zdravě navázat bez ohledu na to, kdo tam zrovna bude sedět. Věřím, že tento „neviditelný“ odkaz je pro budoucnost naší obce stejně důležitý jako opravené cesty. Troufnu si říct, že v tuto chvíli mír panuje a je na budoucím vedení obce, jak se o něj bude dál starat.

Dovolím si teď několik vzpomínek. První vzpomínka se vrací do roku 2014. Tehdy jsem po dvou obdobích v roli starosty končil já a zvažoval jsem i úplný odchod z vedení obce. Není tajemstvím, že jsem

to byl já, kdo současného pana starostu oslovil s tím, že by se měl o starostování ucházet a byl to zase pak právě on, kdo mě tehdy požádal, abych se stal jeho místostarostou. Přestože si za celou tu dobu stále vykáme, naše spolupráce nebyla jen o úředních postupech. Byla a je založena na vzájemném respektu a něčem, co je dnes vzácné – na důvěře v dané slovo. A je třeba říci, že jsme se taky vždycky na všem neshodli, ale uměli jsme najít řešení.

Vím, že celých těch 12 let jsem měl po boku člověka, u kterého jsem věděl, že co si ráno řekneme, to bude večer platit. Tuto silnou osobní zkušenost jsem s ním učinil ještě v době, kdy jsem já starostoval a on nebyl ani v zastupitelstvu. Nechci zacházet do podrobností, ale cítím potřebu říct, že prokázal obyčejnou normální slušnost a osvědčil správné zakřivení páteře v situaci, kdy to pro něj nebylo zrovna výhodné a nikdo by mu nemohl vyčítat, kdyby jen prostě mlčel. Ale on promluvil. A promluvil ve chvíli, kdy je mluví spravedliví.

Stejně jako naše státní hymna začíná otázkou, tak je možné položit po těch 12 společných letech řadu otázek i nám dvěma. Mohli jsme udělat něco líp? Mohli jsme toho zvládnout víc? Odpověď je zřejmá: Zcela jistě mohli! Ale pokud se zeptáte jinak, třeba tak, jestli jsme v každé chvíli dělali, to nejlepší, na co jsme měli, tak i tady bude odpověď bez váhání kladná. Říká se, že naše činy budoucnost plně docení až s odstupem času. Nechejme tedy budoucímu času, co jeho jest.

Nerad bych, aby to vše, co píšu, vyšlo, jako vyzývání prvního bohdalického svatého. Pan starosta jistě není světec, já už vůbec ne. Naše manželky jsou nám

v tomto jistě svědky. Jak to ale vidím já teď a tady, je to chlap, jistě se svými chybami, ale chlap, co jel naplno. A to není málo.

Pane starosto, děkuji Vám za Vaši trpělivost, za rozvahu, se kterou jste naši obec vedl, a především za korektnost, kterou

jsme vnímal a na kterou se spoléhal. Do nové životní etapy Vám přeji hlavně pevně zdraví a klid, který si po těch letech služby naší obci nepochybně zasloužíte.

Bylo mi ctí s Vámi spolupracovat.

Váš místostarosta

Bohdalská kláda 2026 aneb když se tavily podrážky, ale nadšení vydrželo!

V sobotu 27. června se v Bohdalicích uskutečnil již IV. ročník Bohdalské klády, sportovně-kulturní akce, která si za krátkou dobu získala mnoho příznivců. Přestože teplo ukázal úctyhodných 38 °C, nenechalo se odradit přibližně 200 návštěvníků, kteří přišli fandit, závodit, pobavit se, a především podpořit dobrou věc.

Celou akci nádherně odstartovalo vystoupení dětí z Mateřské školy Bohdalice. Malé žabičky sklidily od diváků obrovský potlesk, ale velké poděkování patří také „velkým žabičkám“ z řad učitelek, které se do vystoupení s dětmi pustily s obrovským nadšením. Díky nim se hned od prvních minut vytvořila výborná atmosféra a bylo jasné, že nás čeká krásné odpoledne.

Na start jednotlivých disciplín se postavily desítky odvázných závodníků, kteří bojovali nejen mezi sebou, ale také s tropickým počasím. O osvěžení se postarala káď s vodou i hasičská houfnice, které byly během dne snad stejně oblíbené jako občerstvení.

Vítězové jednotlivých disciplín

Kolo

1. Tomáš Locker (obhájil loňské prvenství)
2. František Locker
3. Martin Vala

Trakař

1. Mira Smejkal

2. Jan Hruđa
3. Martin Vala

Běh – muži

1. Lukáš Podaný
2. Petr Tvrď
3. Roman Oprchal

Běh – ženy

1. Andrea Jarošová
2. Eva Matýzková
3. závodnice „Žabka 1“

Běh – kluci

1. Denis Vlk
2. Franta Locker
3. David Zwach

Běh – holky

1. Natálka Waignerová
2. Anička Vařejčková
3. Natálka Habrdová

Sportovní výkony byly skvělé, ale tím nej důležitějším nebyly medaile ani poháry. Letošní ročník měl totiž již tradičně charitativní rozměr. Díky startovnímu, dobrovolným příspěvkům, malování na obličeje a štědrosti všech návštěvníků se podařilo vybrat 26 000 Kč, které byly věnovány Dětskému domovu

Vřesovice. Právě to je největší vítězství celé akce a důkaz, že když se spojí dobrá parta lidí, dokážeme velké věci.

Velké poděkování patří všem pořadatelům, dobrovolníkům, členům SDH Bohdalice, spolku Srdcaři Bohdalice, Spolku důchodců, Obci Bohdalice-Pavlovice, panu starostovi, moderátorovi Mirkovi „Baldovi“, zaměstnancům mateřské a základní školy, všem sponzorům i každému, kdo přiložil ruku k dílu. Poděkování si zaslouží také všichni, kteří přišli v neděli pomoci s úklidem – díky jejich nasazení bylo během několika hodin uklizeno a areál opět připraven k běžnému provozu.

Bohdalská kláda už dávno není jen závodem. Stává se tradicí, která spojuje lidi všech generací, místní spolky i návštěvníky z okolí. Je důkazem, že v Bohdalicích umíme nejen uspořádat skvělou akci, ale hlavně táhnout za jeden provaz a pomáhat tam, kde je to potřeba.

Děkujeme všem, kteří byli součástí letošního ročníku, a už nyní se těšíme na další Bohdalskou kládu. Snad bude stejně vydařená, jen sluníčko by příště mohlo ubrat alespoň pár stupňů.

Ale jak se říká – když je dobrá parta a dobrá nálada, ani vedro nemá šanci!

Jaroslav Dohnal, MBA

ZŠ a MŠ Bohdalice

Škola, která má srdce: Úspěchy, zážitky i pomoc druhým v druhém pololetí školního roku 2025/2026

Vážení a milí občané,

druhé pololetí školního roku 2025/2026 bylo v naší škole opět naplněno učením, zážitky, úspěchy i setkáváními, která dětem pomáhají růst nejen po stránce vědomostní, ale především lidské. Když se ohlédneme za uplynulými měsíci, máme radost z toho, kolik krásných aktivit se podařilo uskutečnit a jak aktivní, šikovní a vnímaví naši žáci jsou.

Úspěchy ve vzdělávání a soutěžích

Naši žáci se pravidelně zapojují do soutěží a olympiád a ani ve druhém pololetí tomu nebylo jinak. V okresním kole Olympiády v českém jazyce reprezentovaly školu Klára Kubátová a Nikola Sedláčková. Úspěch jsme zaznamenali také v projektu Jižní Morava čte, kde naši žáci obsadili první tři místa ve své kategorii.

Velkou radost nám přinesly také výsledky přijímacího řízení na střední školy. Všechny 21 žáků 9. ročníku bylo přijato na zvolené obory. Jedenáct žáků nastoupí na maturitní obory a deset na učební obory. Považujeme to za významný úspěch, který potvrzuje, že naše škola žákům poskytuje kvalitní základy pro další studium i pro jejich budoucí profesní a osobní život.

Velké poděkování za to patří všem pedagogům, kteří děti po celou dobu jejich školní docházky podporují a vedou.

Škola, která má srdce

Velmi si vážíme toho, že se naši žáci učí myslet také na druhé. Právě oblast mezige-

nerační spolupráce a dobrovolnictví patří dlouhodobě mezi priority naší školy.

Mimořádně silné okamžiky přinesly opět návštěvy Domova Hvězda. Žáci 5. ročníku si se seniory zahráli společenské hry a strávili s nimi příjemné dopoledne plné povídání, smíchu a vzájemného porozumění. Deváťáci pak klientům domova zatančili slavnostní polonézu a společně si zahráli venkovní hry.

Bylo krásné sledovat, jak snadno mezi dětmi a seniory vznikají přátelské vztahy a jak obyčejné lidské setkání dokáže vykouzlit radost na obou stranách. Právě v těchto chvílích si uvědomujeme, jak důležitá jsou mezigenerační setkávání a jak mnoho si mohou děti i senioři navzájem předat.

Právě tyto chvíle považujeme za nesmírně důležité. Děti se učí úctě ke starším lidem, empatii, komunikaci i tomu, že někdy stačí věnovat svůj čas a pozornost, aby člověk udělal druhému radost. Jsme pyšní na to, jak přirozeně a ochotně se naši žáci do těchto aktivit zapojují.

Bohatý školní život

Ani letos nechyběla řada vzdělávacích, sportovních a zážitkových akcí.

Žáci navštívili divadelní představení v Polárce, absolvovali dramatické workshopy, preventivní programy, projektové dny zaměřené na wellbeing, zdravý životní styl či rozvoj smyslů. Děti se učily také mimo školní lavice – na dopravním hřišti, ve vědeckém centru VIDA, ve vojenské akademii

ve Vyškově nebo při badatelských aktivitách v přírodě.

Velký úspěch měly tradiční akce jako Den naruby, kdy si žáci vyzkoušeli role učitelů a zaměstnanců školy, Den Země, Školní ples, Den pro rodinu ve westernovém stylu nebo pohádkový Den dětí připravený ve spolupráci se žáky 9. ročníku.

Nechyběly ani školní výlety, sportovní aktivity, bruslení, pobyty v přírodě, návštěvy ranče Manner, hvězdárny, zoologické zahrady či lanového centra. Právě podobné akce pomáhají vytvářet přátelské vztahy, podporují samostatnost a přinášejí dětem zážitky, na které budou dlouho vzpomínat.

Budoucí prvňáčci a spolupráce s rodiči

V únoru proběhl zápis budoucích prvňáčků. Velmi nás potěšilo, jak dobře byly děti na vstup do školy připraveny. Před samotným zápisem měly možnost navštěvovat přípravné lekce, během nichž se seznamovaly se školním prostředím, učiteli i budoucími spolužáky.

Dlouhodobě si uvědomujeme, že kvalitní vzdělávání stojí na spolupráci školy a rodiny. Velmi si proto vážíme podpory rodičů, kteří se aktivně zapojují do života školy a pomáhají nám vytvářet prostředí, ve kterém se děti cítí bezpečně a spokojeně.

Loučení s deváťáky

Významnou událostí závěru školního roku bylo rozloučení s našimi deváťáky. Loučili jsme se s generací mladých lidí, která zažila nejen běžnou školní docházku, ale i období distanční výuky, mnoho školních projektů, výletů, soutěží a společných zážitků. Tato třída se výrazně zapsala také do historie naší školy podporou své třídní učitelky Petry Hrubé v celostátní anketě Zlatý

Ámos. Díky jejich obrovskému nasazení, soudržnosti a odhodlání se paní učitelka probojovala až mezi nejlepší učitele v České republice. Žáci tak ukázali nejen svou kreativitu a schopnost spolupracovat, ale především úctu, vděčnost a podporu člověku, který je po mnoho let provázel školními i životními cestami.

Slavnostní rozloučení proběhlo již v polovině června, protože žáci následně odjeli společně se svou třídní učitelkou Petrou Hrubou a paní asistentkou Monikou Raušerovou na pobyt do Chorvatska. Podle fotografií, které nám průběžně posílají, si užívají krásné počasí, moře i poslední společné chvíle jako jedna třída.

Poděkování

Na závěr bych chtěla poděkovat všem zaměstnancům školy za jejich obětavou práci, rodičům za důvěru a spolupráci a zřizovateli školy – obci Bohdalice-Pavlovice. Zvláštní poděkování patří panu starostovi Vlastimilu Rožnovskému a členům zastupitelstva za dlouhodobou podporu školy.

Velmi si vážím toho, že pan starosta vždy naslouchá potřebám školy a aktivně reaguje na naše podněty směřující ke zlepšování školního prostředí.

Díky této spolupráci můžeme našim dětem vytvářet bezpečné, moderní a příjemné prostředí pro vzdělávání. Děkuji všem, kteří nám pomáhají budovat školu, která nejen vzdělává, ale také inspiruje a vychovává k lidskosti a vzájemnému respektu.

Přeji všem žákům, rodičům i občanům obce Bohdalice-Pavlovice krásné léto, mnoho odpočinku, radosti a příjemných chvil strávených s rodinou a přáteli.

*Mgr. Bc. Karin Šulcová
ředitelka školy*

Školka v Bohdalicích je jako kouzelná mapa pokladů

Druhé pololetí v naší mateřské škole by se dalo přirovnat ke kouzelné mapě pokladů. Každý měsíc jsme společně objevovali nová dobrodružství, plnili nejrůznější úkoly a nacházeli poklady, které sice nebyly ze zlata ani drahokamů, ale měly mnohem větší cenu – poklady smíchu, přátelství, radosti a společných zážitků. A protože správná výprava za pokladem bývá plná překvapení, nebyla o ně nouze ani u nás ve školce.

Hned po návratu z vánočních prázdnin nás mapa zavedla k prvnímu pokladu – do místního kostela. Děti si prohlédly Betlém, povídaly si o příběhu Tří králů a společně zpívaly koledy za doprovodu varhan, kláves i kytary. Hudba se krásně nesla kostelem a vytvořila atmosféru, na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat. Prvním objeveným pokladem tak byla radost ze společného zpívání a kouzelných chvil.

Další část mapy nás dovedla do země malých stavitelů. Ve všech třídách děti budovaly města z kostek LEGO Duplo, plánovaly silnice, stavěly domečky a zakreslovaly své stavby do map. Každý malý stavitel přidal svůj vlastní nápad a společně tak vzniklo jedinečné město plné fantazie. Pokladem této výpravy byla spolupráce, tvořivost a hrdost ze společné práce.

Únorová mapa vedla přímo do Pyžamového království. Děti dorazily do školky ve svých oblíbených pyžamech a se svými plyšovými kamarády. Celý den byl plný her, soutěží, diskotéky a smíchu. Největší radost vyvolalo skákání do obrovské hromady plyšáků, ze které se ozývalo nadšené výskání snad až za dveře školky. A jaký poklad jsme zde našli? Samozřejmě pohodovou náladu, radost a spoustu úsměvů. Jen o pár kroků dál nás mapa dovedla do Karnevalového království. Školka se proměnila v pestrobarevný svět princezen, superhrdinů, zvířátek i pohádkových bytostí. Děti si užily dopole-

dne plné soutěží, hudby, tance a veselí. Pohádkové dobrodružství pokračovalo i další den, kdy naši školku navštívilo Divadlo Koráb s pohádkou O třech prasátkách. Smích a dětské nadšení bylo slyšet snad v každém koutě školky.

Když zima pomalu ztrácela sílu, mapa nás zavedla k tradičnímu pokladu jara. Děti společně vynášely Morenu, zpívaly, hrály na hudební nástroje a vítaly první jarní paprsky. Barevné fáborky ve větru a radostné hlásky dětí daly zimě jasně najevo, že její vláda už končí. Na další zastávce čekal poklad plný zvířecích objevů. Díky projektu se Zoo Vyškov děti poznávaly domácí zvířata, jejich srst i způsob života. Malí objevitelé si mohli některé ukázky osahat, odpovídali na otázky a s velkým zaujetím plnili připravené úkoly. Pokladem této cesty byly nové poznatky a radost z objevování. Jarní část mapy nás zavedla také ke společnému tvoření s rodiči. Při jarních dílničkách děti malovaly květináče, vyráběly veselé dekorace a vysévaly osení. Celé odpoledne provázela příjemná atmosféra a krásné chvíle stráve-

né společně s rodinami. A právě společně prožitý čas byl tím největším pokladem.

Velikonoční mapa pak děti dovedla na dobrodružnou cestu za zajíčkem panem Mrkvičkou. Děti hledaly schované mrkvičky, plnily velikonoční úkoly a nakonec se setkaly se samotným zajíčkem, který je za jejich šikovnost odměnil.

Naše kouzelná mapa pokladů nás zavedla dokonce až do vesmíru, který jsme objevovali celý měsíc. Nejen díky sférickému kinu děti poznávaly vzdálené planety, tajemné světy a dozvěděly se, proč je naše Země tak výjimečná. Někteří malí astronauti po návratu do školky možná tajně doufali, že někde za rohem potkají i opravdového mimozemšťana.

Jaro bylo také plné čar a kouzel. Navštívil nás kouzelník, který proměnil školku v čarovné místo. Míčky mizely, šátky měnily barvy a děti se samy stávaly malými kouzelníky. Poté následoval čarodějnický rej, při kterém se míchaly lektvary, tančilo se s košťaty a školka se na chvíli proměnila v opravdovou kouzelnickou školu.

Jedním z nejmilejších jarních pokladů byla určitě rodinná kavárna ve všech třídách. Děti připravily vystoupení pro své rodiče, prarodiče i sourozence a společně strávený čas provázely úsměvy, smích i dojetí. Rodiče v jednotlivých třídách poznávali své děti podle očí, hlasu nebo siluety a ukázalo se, že to někdy vůbec není jednoduché. Vůně kávy, dětský smích a příjemná atmosféra vytvořily další nádherný poklad do naší společné mapy.

Na jedné z posledních zastávek čekali opravdoví hrdinové. V Kozlanech děti poznávaly práci hasičů, policistů i záchranářů. Vyzkoušely si vybavení, sledovaly ukázkou hašení požáru a největší nadšení vyvolala možnost svezení se hasičským autem. I přes drobný déšť si děti celé dopoledne naplno užily a odvezly si spoustu silných zážitků.

Naše kouzelná mapa pokladů nás na konci jara zavedla také do Pohádkového království. U příležitosti Dne dětí jsme se vydali do ZŠ Bohdalice, kde pro nás žáci a pedagogové připravili dobrodružnou cestu inspirovanou pohádkou Princ a Večernice. Za svou odvahu a šikovnost děti objevily další vzácný poklad – radost z překonávání překážek, spolupráce a společného úspěchu.

Mapa nás poté zavedla k dalšímu významnému milníku. Naši předškoláci udě-

lali další krok na své cestě do školních lavic a slavnostně vystavili své tablo v místním obchodě. S hrdostí si prohlíželi své fotografie, ukazovali kamarády a pomalu si začínali uvědomovat, že se blíží nová etapa jejich života. A protože každý důležitý krok si zasluhuje oslavu, nechyběla ani sladká odměna v podobě výborné zmrzliny. Pokladem této zastávky byla hrdost, očekávání a radost z blížících se školních dobrodružství.

Celý červen jsme poznávali život Šmoulů. Naše školka se proměnila ve šmoulí vesničku plnou veselých šmoulíků a jejich houbových domečků. Velkým dobrodružstvím byl také sportovní šmoulí branný den, při kterém děti překonávaly překážky, plnily zábavné úkoly a společně dokazovaly svou šikovnost, odvahu i týmového ducha.

Na konci naší cesty jsme dorazili k pokladu největšímu – k pasování předškoláků do řad školáků. Slavnostní odpoledne se neslo ve folklorním duchu. Děti ze všech tříd vystoupily se svým programem a naši předškoláci zazářili v krásných krojích. Po slavnostním pasování pokračovalo odpoledne plné radosti, smíchu a překvapení. Děti si užily bublinkovou show, animační program a naši budoucí školáci zakončili svůj velký den přespáním ve školce. Vznikly tak další vzpomínky, které si budou odnášet ve svých srdcích ještě dlouhá léta.

Milým předškolákům přejeme, aby jejich cesta do školy byla stejně pestrá a dobrodružná jako naše školková mapa pokladů. Ať ve škole nacházejí nové kamarády, získávají spoustu vědomostí, nikdy neztratí svou zvědavost, radost ze života a odvahu objevovat nové světy. Ať je jejich školní dobrodružství plné krásných zážitků, úspěchů a šťastných úsměvů.

A tak naše kouzelná mapa pomalu zaplnila všechny své stránky. Každá cesta, každý smích, každé nové dobrodružství i společně prožitá chvíle se staly pokladem, který si děti odnášejí ve svých vzpomínkách. Protože právě ty nejcennější poklady se nedají schovat do truhly – nosíme je v srdci. A už teď se těšíme, jaké další dobrodružství nás společně čeká v dalším školním roce.

Kolektiv Mateřské školy Bohdalice přeje všem dětem, rodičům i přátelům naší školky krásné, slunečné a bezstarostné prázdniny plné radosti, smíchu a nezapomenutelných společných zážitků.

Činnost SDH Pavlovice, život v Pavlovicích

Milí čtenáři zpravodaje, rádi bychom vás informovali, jak jsme prožili první půlrok tohoto roku v Pavlovicích.

Hned na začátku nového roku se pořádala Výroční valná hromada SDH Pavlovice. Bilancovalo se nad uplynulým rokem a nastínil se rok následující.

V únoru se konaly již tradiční ostatky. Masek bylo sice o něco méně než předešlý rok, ale i tak jsme si tento den parádně užili. Průvod obcí za reprodukované hudby z naší „Pavlovanky“ trval bezmála šest hodin. Tancovalo se, pilo, jedlo a zpívalo, co hrdlo ráčilo. Po průvodu se pokračovalo ve veselí v místní škole.

V březnu se uskutečnil dětský karneval. Letos v havajském duchu. Mohli jste tu potkat spoustu havajských tanečnic, zatancovat si havajský tanec, zasoutěžit si a vyhrát krásné ceny v bohaté tombole. Po karnevalu se rozjela Just dance disco.

28.3. jsme nazdobili u kapličky velikonocní břízku. Sice bylo dost studené počasí, ale i tak jsme zvládli opět špekáčky.

Na smrtnou neděli chodily děvčata s koledou a ozdobeným stromečkem, aby vyhnala zimu a konečně jsme mohli přivítat jaro. Před Velikonocí pro pavlovské děti připravila Eliška Jarošová jarní stezku lesem s úkoly a hledáním pokladu. Poté nás vzala ještě k sobě na hájenku, kde mohly děti obdivovat larvy Lišaje smrtíhlava.

Večer na zelený čtvrtek vyšli od kapličky tatínci se svými ratoolestmi na tradiční klapacku. Jejich klapání po dědině a zpívání u kapličky jsme slýchali až do sobotního rána, než se opět rozezněl na kapličce zvon.

30. dubna pořádali hasiči pálení čarodějnic. Děti se mohly samy, nebo s rodiči projít Stezku Harryho Pottera s úkoly a vyluštit hádanku. Na zahradě školy byly nachystané různé soutěžní stanoviště. Mohly navštívit třeba hodinu lektvarů a samy si lektvar vykouzlit, nakrmit obřího pavouka Aragoga balony, porazit bubáka kouzlem Ridiculus, či se zúčastnit tréninku famfrpálu. Byla také nachystaná kreativní dílnička a čaro-fotokoutek. Samozřejmě jsme nezapomněli upálit čarodějnice, opět si špekáčky a zatancovat si. Nakonec se vyhlásili výherci za nejlepší kostýmy a každá čarodějnice a každý čaroděj získali odměny za splnění úkoly.

1.května se vyrazilo do lesa pro májku, kterou po poledni chlapi u kapličky postavili. Každý, kdo přišel, nebo šel jen kolem, mohl pod májkou posedět, dát si klobásku nebo si i zazpívat. Dobrá společnost vydržela až do večera.

Tento půlrok jsme završili o víkendu 19.-21.6., kdy se pořádaly Pavlovické krojované hody. Letos se sešlo přes 60 krojovaných, z toho bylo 25 dětí, nejvíce za dobu pořádání hodů. Se zkouškami jsme začali již od března, ale čas utíká jako voda a den „D“ byl tu. V pátek večer se postavila mája a u toho nám k tanci i poslechu zahrála cimbálová muzika CimBaHo při ZŠ Bučovice. Poté pokračovala zábava s kapelou Black Foxes. Sobotní průvod krojovaných byl ve znamení úmorného vedra. Bylo to těžké, ale zvládli jsme to a veselí si nenechali pokazit. Za doprovodu dechové hudby Vlkošáci to ani jinak nešlo. Všichni byli nadšeni z vystoupení našich nejmenších Pavlovských dětí

a z půlnočního překvapení přichystané-
ho stárky. V neděli vyvrcholily naše hody
slavnostní mši svatou u kapličky sv. Jana
a Pavla. Byla ještě slavnostnější tím, že se
při mši posvětil náš nový hasičský prapor,
který mohli lidé obdivovat již v čele so-
botního hodového průvodu.

Všem přejeme krásné a odpočinkové
léto. Už teď se na vás všechny těšíme 18.
července na opékání makrel.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem
členům a přátelům SDH Pavlovice, kteří se
jakkoliv aktivně zapojují a podporují nás
a tím pomáhají utvářet místní komunitu.

Miroslava Sušanková

Karneval

Jako každý rok byl i letos zahajovací akcí
naší sezóny dětský karneval, který se usku-
tečnil v sobotu 31. 1. 2026. Letos se však
nesl ve znamení novinky, a sice změny lo-
kace. Přestěhovali jsme se z poměrně malého
sálu v Bohdalicích do většího obecního
sálu v Kozlanech. Obliba našich akcí rok od
roku roste, za což jsme opravdu velmi vděč-
ní. Bylo nám však líto, že jsme museli každý
rok s ohledem na prostor a pohodlí všech
zúčastněných omezovat počet dětí, které
mohly na karneval dorazit.

Rozhodli jsme se proto oslovit staros-
tu Kozlan, pana Pospíšila, zda by karneval
nemohl proběhnout v jejich obecním sále.
Z místních kuloárů jsme věděli, že Kozla-
ny letos žádný karneval neplánují, a byla
by škoda připravit místní děti o tak milou
akci. Pan starosta souhlasil a nabídl i fi-
nanční dar, čehož si velmi vážíme. Finanč-
ní podporu poskytla také obec Bohdalice-
Pavlovice, a tak jsme se mohli, jak se říká,
trochu rozšoupnout a doplnit již tak nabi-
tý program o mezi dětmi velmi oblíbené
dočasné tetování a bohatou tombolu.

Tématem karnevalu byli tentokrát pi-
ráti a moderování celého odpoledne se
stejně jako každý rok s láskou ujali profes-
ionálové z Majáku – střediska volného času
Vyškov. Na děti tak čekala spousta soutěží,
tanečků a zábavy všeho druhu.

Myslím, že se nám opět podařilo při-
pravit pro celkem 99 dětí nezapomenu-
telné odpoledne plné smíchu a radosti.
Každá vstupenka byla výherní, a všechny
děti si tak mohly postupně vyměnit svůj
lístek za hračku, kterou si samy vybraly
přesně podle svého gusta. Téměř všechny
děti dorazily v kostýmech, z čehož máme
obrovskou radost. Krásně to doplnilo pří-
jemnou atmosféru celé akce.

Jana Nedbalová

Smrtná neděle

Smrtná neděle je tradiční lidový svátek, který se nese ve znamení loučení se zimou a vítání jara.

A protože si myslíme, že milé tradice by se měly dodržovat a že mohou udělat hodně lidem radost, vyrazilo v neděli 22. 3. po naší vesnici v Bohdalicích 16 mladých dívek.

Na sobě měli fěrtochy a v rukou líto, které bylo nazdobené růžičkami z krepáku

a pentlemi. Zastavovaly se dům od domu a zpívaly lidovou píseň Smrtná neděle.

Ti, kteří jim otevřeli, měli pro děvčata připravené sladkosti a drobné penízky. Myslím, že radost, kterou dívky přinesly převážně starším spoluobčanům, kteří při písničce jistě zavzpomínali na dobu, kdy sami před desítkami let chodili „po smrtné“, je nevyčísitelná.

Jana Nedbalová

Pohádkový park

V sobotu 23. 5. proběhl již 4. ročník našeho Pohádkového parku. Tentokrát nám na termín vyšlo naprosto nádherné počasí, snad nejkrásnější ze všech dosavadních ročníků. Jak mi ale bylo řečeno od kamarádů,

kteří celý den fotograficky dokumentovali, to, co je skvělé pro nás, není vždy ideální pro fotografie. Zkrátka nemůžeme mít všechno.

Jako každý rok předcházely Pohádkovému parku několikaměsíční přípravy. Podle

ohlasů účastníků v průběhu celé akce se však naše pečlivá práce a kreativita opravdu vyplýly. Když slyšíme, že jsme rok od roku lepší a že se k nám návštěvníci rádi vrací, opravdu nás to hřeje u srdce a motivuje k další práci.

Ale dost chvály a pojďme se podívat na to, jak celý pohádkový den probíhal.

Pro děti jsme připravili celkem sedm stanovišť. Mohly tak potkat krále s královnou, pirátku, partičku z cirkusu, babičku z pohádky O Červené Karkulce, ochladit se u Olafa, Anny a Elzy v Ledovém království, setkat se s Fionou ze Shreka a upřít zrak k moudrému Krakonošovi a jeho pomocníkům.

Na každém stanovišti byly, stejně jako každý rok, připraveny rozmanité úkoly, které děti s vervou sobě vlastní plnily. Všechna stanoviště i cesty k nim byly nově označeny směrovkami a doplněny jak zcela novými, tak i staršími tematickými kulisami, se kterými se návštěvníci mohli fotografovat a odnést si tak hezkou vzpomínku.

Na žádné akci nemůže chybět oblíbená kantýna, kde s návštěvníky laškoval chamtivý hostinský připomínající postavu ze známé pohádky Obušku, z pytle ven! a jeho pomocníci.

V rámci doprovodného programu na děti čekal skákačí hrad, zaplétání copánků, malování na obličej či možnost vyfotit se v historickém kostýmu. Jako každý rok nechyběli ani oblíbení šermíři, kteří prověřovali chrabrost přítomných dětí. Novinkou pak byla možnost projížďky na koních. A kde jsou koně, tam přece nemohou chybět ani naši úžasní čtyři mušketýři, kteří tvořili nestatické osmé stanoviště.

Poprvé na Pohádkový park dorazil také pán s výtvarnou dílničkou zaměřenou na 3D modely. Podle toho, jak měl po celou dobu u svého stánku plno, bylo zřejmé, že se dětem jeho program velmi líbil.

Výčet novinek tím ale nekončí. Svou premiéru si v Pohádkovém parku odbylo také dětmi tolik oblíbené dočasné tetování. U toho bych se ráda na chvíli zastavila. Objednat si profesionální tetovací zařízení není úplně levná záležitost, a proto jsme po zvážení všech pro a proti požádali vedení obce Bohdalice-Pavlovice, zda by nám jeho pořízení nepomohlo financovat. Obec souhlasila a následně jsme se s panem starostou domluvili, že pokud bude mít některá ze složek v rámci našich obcí zájem o tetování na své akci, rádi přijedeme a službu zajistíme. Stejně tak bychom chtěli nabídnout možnost dočasného tetování i na soukromých oslavách. Samozřejmě však nemůžeme zaručit, že budeme schopni vyhovět všem termínům.

Ale teď už zpět k Pohádkovému parku.

Během celého dne nás navštívilo celkem 150 dětí, což je opět více než v předchozích ročnících. Velmi nás těší váš zájem a věřte, že největším zadostiučiněním pro nás je vidět vaše děti odcházet s úsměvem na tváři.

Celou atmosféru dne dokumentovali dva fotografové. Společně pořídili více než 600 snímků, které si můžete prohlédnout v našich albech na adrese:

<https://srdcari-bohdalice.rajce.idnes.cz/>

Na tomto místě bychom chtěli poděkovat také našim sponzorům, bez kterých by naše akce nemohly být v takové kvalitě, na jakou jste zvyklí. Jmenovitě to jsou: Obec Bohdalice-Pavlovice, obec Kozlany, Austin Powder Service CZ s.r.o., Pospíšil a spol., v.o.s. (Jaroslav Pospíšil), Lukáš Masařík, Jiří Klič, Jaroslav Dohnal, Palíšek s.r.o.,

TRUHLÁŘSTVÍ – MITA s.r.o., VMT trans s.r.o., Jan Hlobil, Jiří Tylšar a Michal Gašek.

A co říci úplně závěrem? Myslím, že mluvím za všechny členy našeho spolku, když řeknu, že nás pořádání akcí pro děti

neskutečně baví. Přestože je to organizačně, finančně i kreativně velmi náročné, rozhodně nehodláme usnout na vavřínech. Naopak chceme naše akce neustále posouvat dál a dál vylepšovat. Už teď máme hlavu plnou nových nápadů, jak je přiblížit ještě více k dokonalosti.

Další Pohádkový park nás čeká až za rok, ale ještě letos se společně uvidíme na Bohdalské kládě, kde budeme připravovat program pro děti. Těšit se můžete také na naši novinku v podobě letního tábora, a to hned ve dvou termínech. V prvním zářijovém týdnu pak pro děti chystáme na sobotu 5. 9. sportovní den, kdy budou v rámci celého parku rozmístěny různobarevné fáborky. Děti obdrží barevné kartičky, do kterých budou postupně umísťovat razítka od stejné barevných fáborků. Kapacita dětí omezena nebude a registrace předem také není nutná.

Na přelomu října a listopadu se určitě v hojném počtu potkáme na dalším ročníku velmi oblíbené Strašidelné stezky.

Na úplný závěr mi nezbyvá než popřát všem dospělým čtenářům Zpravodaje krásné letní měsíce a příjemnou dovolenou, ať už ji budete trávit doma nebo v zahraničí. Dětem pak přejeme hlavně krásné prázdniny plné nezapomenutelných zážitků.

Jana Nedbalová

Rok 2026 v podání FC Kozlany-Bohdalice

Zdravím vás, vážení čtenáři zpravodaje.

Stejně jako každým rokem se i letos pokusím shrnout rok 2026. Uplynulý rok hodnotím pozitivně, a to jak z pohledu našeho hlavního spolku, tak i pobočného spolku v Brně.

V Brně jsme opět udrželi nejvyšší soutěž malého fotbalu a s B týmem jsme znovu postoupili do vyšší soutěže. Můžete nás tak sledovat v 1. a ve 4. lize. Také máme své reprezentanty ve výběrech na mistrovství ČR, a to jak na pozicích hráčů, tak i trenérů.

Letos jsme s výběrem Brna na mistrovství ČR v kategoriích U19 a U23 obsadili skvěle 2. místo.

Hlavní spolek, který sídlí v Kozlanech a Bohdalicích, se zaměřuje na futsal. V mužské kategorii jsme nakonec obsadili 4. místo, za což patří hráčům i všem našim podporovatelům velké poděkování. I nadále hrajeme své domácí zápasy ve sportovní hale Purkyňova ve Vyškově.

Nově jsme měli své hráče také ve futsalové lize starších přípravků v kategorii U11. V kategorii mladších přípravků U9 se naši hráči umístili na krásném 3. místě. Velmi si vážíme spolupráce s TJ Kuče-

rov, díky níž se daří rozvíjet mládežnický futsal. Této spolupráce si velmi ceníme a rádi bychom v ní pokračovali i v dalších letech.

Závěrem bych chtěl poděkovat starostům obcí za jejich podporu a našim sponzorům, bez kterých bychom nemohli fungovat v takovém rozsahu. Pokud by měl někdo z vás, čtenářů, zájem navázat s naším klubem spolupráci, jsme jí otevření. Děkuji také všem fanouškům, podporovatelům a hráčům za jejich přízeň, podporu a nasazení v uplynulém roce.

*Mgr. et Mgr. et Mgr. Bc. Zdeněk Julínek
předseda FC Kozlany-Bohdalice*

Činnost TJ Sokol Bohdalice v roce 2026

Rok 2026 jsme, jak je již dobrým zvykem, zahájili tradičním Sokolským plesem, který se konal dne 24. ledna 2026. Tato společenská akce i přes skromnou účast přispěla k příjemnému setkání členů spolku, občanů i přátel Sokola. Rádi bychom touto cestou poděkovali všem sponzorům, kteří svými dary přispěli k vytvoření bohaté tomboly a pomohli tak k úspěšnému průběhu celé akce. Poděkování patří také obci Kozlany za ochotu a propůjčení prostorálu pro konání plesu.

Dne 13. března 2026 se uskutečnila Valná hromada TJ Sokol Bohdalice, na které byl zvolen nový výbor spolku. Nově zvolení členové výboru navazují na dosavadní práci a budou se nadále věnovat rozvoji sportovních a společenských aktivit v naší obci.

Velkým přínosem pro naši činnost byla také podpora Obce Bohdalice-Pavlovice. Díky její podpoře se podařilo zrekonstruo-

vat a zkultivovat hrací plochu fotbalového hřiště, což přispěje ke zkvalitnění podmínek pro sportovce i návštěvníky. Věříme, že tato investice přinese užitek nejen současným členům, ale i budoucím generacím sportovců.

Závěrem bychom rádi informovali všechny zájemce, že na začátku nového školního roku připravujeme nábor dětí do našich sportovních aktivit. Přihlášky a veškeré informace je možné získat na e-mailové adrese bohdalice@sokol.eu.

Všem občanům obce Bohdalice-Pavlovice přejeme příjemně strávenou letní dovolenou, mnoho krásných zážitků a času stráveného s rodinou a přáteli. Dětem přejeme krásné prázdniny plné radosti, dobrodružství, nových kamarádství a nezapomenutelných zážitků.

*Za TJ Sokol Bohdalice
Tomáš Dobšíček*

PŘIDEJ SE K NÁM!

**POHYB JE RADOST,
PŘÁTELSTVÍ JE ZÁKLAD!**

VŠESTRANNÉ POHYBOVÉ AKTIVITY

Rozvoj pohybu, koordinace,
obratnosti a týmové spolupráce
hravou formou.

PRO DĚTI OD 5 LET

Vítáme holky i kluky,
každého, kdo má chuť
se hýbat a bavit!

POHYB, ZÁBAVA, KAMARÁDSTVÍ

V bezpečném prostředí
pod vedením zkušených
cvičitelů.

**NÁBOR POŘÁDÁ
FOTBALOVÝ ODDÍL
TJ SOKOL BOHDALICE**

**POHYB NÁS BAVÍ,
FOTBAL MŮŽE BÝT
DALŠÍ KROK!**

PŘIJĎ SE HÝBAT S NÁMI!
TĚŠÍME SE NA TEBE!

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE:
bohdalice@sokol.eu

*Těšíme se
na nové kamarády!*

Děkuji všem autorům za zaslání článků a spolupráci v uplynulém období. Velmi si vážím Vašeho přínosu a ochoty podílet se na tvorbě zpravodaje.
Mgr. et Mgr. et Mgr. Bc. Zdeněk Julínek
Redaktor zpravodaje

Zpravodaj obce Bohdalice-Pavlovice č. 1/2026
vydává Obecní úřad Bohdalice-Pavlovice v nákladu 400 ks, evidenční číslo
periodika MK 17480. Redaktor zpravodaje: Mgr. et Mgr. et Mgr. Bc. Zdeněk Julínek
email k posílání příspěvků: zpravodaj.bohdalice@gmail.com
Sazba a tisk: Tiskárna Brázda - www.TiskarnaBrazda.cz